

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om fremskaffelse af boliger til flygtninge.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 7/4 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Thor Pedersen):

I 1985 og 1986 lykkedes det Dansk Flygtningehjælp at boligplacere ca. 9.000 flygtninge gennem frivillige aftaler. Det lovforslag, som Folketinget vedtog umiddelbart før sommerferien i 1986, og som blev udarbejdet på baggrund af den første delrapport fra Flygtningeudvalget, havde som formål at fremme Flygtningehjælpens arbejde gennem fjernelse af de blokeringer, som umiddelbart lagde hindringer i vejen for en hurtig og smidig boligplacering af flygtningene.

Fra forslaget kan nævnes forbedring af flygtninges muligheder for at opnå beboerindskudslån og lån til betaling af depositum ved indflytning i privat byggeri og en forhøjet statsrefusion af kommunernes udgifter i forbindelse med bosætning af flygtningene. I den sammenhæng bør også nævnes den lov, Folketinget vedtog i december 1985, og hvorefter der ydes 100 pct. statsrefusion for kommunens udgifter til boligstøtte til flygtninge.

Regeringen ønsker, at arbejdet med at skaffe boliger til flygtninge skal fortsættes og intensiveres. Flygtninges integration i det danske samfund skal således fremmes gennem en optimal udnyttelse af de 2.280.000 boliger, tillagt det årlige nybyggeri, som vi har i Danmark. En væsentlig forudsætning for en rimelig og smidig bosætning af flygtningene er, at de kommuner, der tager imod flygtningene, ikke skal bære omkostningerne alene. Regeringen ønsker derfor i samarbejde med Kommunernes Landsforening at sikre en rimelig kommunal byrdefordeling til fremme af integrationsprocessen.

Over for regeringens arbejde for en løsning af flygtningenes boligproblemer ved

fjernelse af blokeringer og gennem positiv motivation står SFs forslag om fremskaffelse af boliger til flygtninge gennem anvendelse af tvangsordninger. Den form for tvangsindgreb over for kommunerne og de private udlejere, som SF ønsker at iværksætte, vil kunne begrænse den folkelige forståelse for flygtningesagen. Det er for regeringen helt afgørende, at boliger til flygtninge fremskaffes gennem frivillighed og samarbejde, for kun derigennem fastholdes den forståelse, som er nødvendig, hvis det skal lykkes at integrere flygtninge i det danske samfund. En vigtig forudsætning for en vellykket bosætning af flygtninge er også, at kommunerne deltager aktivt og positivt. SFs forslag, hvorefter samtlige kommuner, medmindre boligministeren fritager dem, skal pålægges hver måned at stille så mange boliger til rådighed, at der kan boligplaceres 1 flygtning pr. påbegyndt 7.000 indbyggere, vil modvirke kommunernes positive medvirken.

Forslaget er både principielt og administrativt betænkeligt. Det vil som nævnt være ødelæggende for en vellykket integration af tvangsanbringe flygtninge i en kommune, og det vil endvidere være forbundet med meget store administrative og politiske vanskeligheder at gennemføre den adgang, der efter forslaget skal være for boligministeren til at fritage visse kommuner for forpligtelsen til at stille boliger til rådighed. Hvordan skal man overhovedet kunne fastsætte praktisk håndterlige kriterier for, hvornår en kommune ikke er egnet til at modtage flygtninge, eller hvornår der ikke er behov for bosættelse af flygtninge i kommunen?

Regeringen må ligeledes tage afstand fra SFs forslag om, at kommunerne skal kunne beslutte, at ejere af private udlejningsejendomme med mere end 12 lejligheder skal stille den første ledige lejlighed til rådighed for kommunen til bosætning af flygtninge. Det samme gælder bestemmelsen om anmeldelsespligt og straf for de private udlejere, som er berørt af forslaget.

Det bør fremhæves, at også Dansk Flygtningehjælp ønsker frivillighed og foretrækker andre muligheder frem for en tvangsmæssig udskrivning af lejligheder fra den del af udlejningsbyggeriet, der er ejet af private personer. I Flygtningeudvalgets afsluttende delrapport udtaler et flertal sig således imod anvendelsen af tvangsmæssige ordninger.